

§. 10. Ad studium pietatis referuntur etiam preces ar-
dentes, ut, qui ad sacrum ministerium se digne preparare vo-
lunt, Spiritum S. precibus devotis à Deo impetrent. Nam
post lapsum natura cœci sumus in spiritualibus. *Eph. 4.18.*
Requiritur ergo irradiatio superna & illuminatio, quæ non,
nisi per preces, obtinetur. Dein qui recte ad ministeri-
um sacrum se vult preparare, is inprimis operam dare debet,
ut mature discat Scripturam Sacram salutariter intelligere. Hoc
vero fieri non potest, nisi precibus feriis Spiritus sancti adsi-
stentia impetretur. Contra, qui preces negligunt, ab illis
Spiritus sanctus recedit, & omnis labor, omne studium frustra
est. Elegans, quamvis brevis, est oratio Lutheri in Episto-
la quadam ad Spalatinum: Domine Deus, si tibi placuerit
per me aliquid fieri in gloriam tuam, concede mihi *misericor-
dissimè* verum tuorum verborum intellectum. Idem hanc
orationis formam præscribit studiosis Theologiæ: Da, Do-
mine, ut rectè hæc intelligam, magis, ut & faciam. Ecce
optime Domine JESU, si non est hoc studium in gloriam
tuam, ne facias me syllabam intelligere. Da autem mihi,
quantum tibi videtur ad gloriam tuam *in peccatore &c.*

§. 11. Quod denique sedulitatis studium attinet, scien-
dum, non intelligi hic sedulitatem, qua quis sollicitè ad o-
mnia tantum addiscenda se comparat, sed quâ omnia, quæ
discit, ad gloriam Dei, ad incrementum probitatis & cha-
ritatis diligenter referre studet. Sedulitas igitur in eo, qui
ad studium Theologicum se accingit, & ad futurum mini-
sterium sese preparat non debet esse (1.) ludicra, nec (2.)
nimia, nec (3.) *vaga*. I. *non debet esse ludicra*: hac enim se-
dulitate id tantum agitur, ut quæcunque ad Theologiam per-
tinent, audiantur: ubi ad Auditorium properatur, tanquam
ad theatrum, sive voluptatis causa, ut aures oratione demul-
ceantur, sive solertia cavillandi, disputandi, discurrendi de

A 3 *omni-*